

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Stalna služba u Donjoj Stubici
Donja Stubica, Matenačka 3/I

Poslovni broj Pn-77/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Donjoj Stubici, po sucu Nevenu Kucelj, u parničnom predmetu tužiteljice Mirjane Glogač, OIB 08046186262 Grofova Oršić 5, Gornja Stubica, protiv tuženika Manfreda Berglez, Matenci 173 A, Donja Stubica, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave, koja je zaključena dana 20 travnja 2026. godine u nazočnosti stranaka, na ročištu za objavu presude dana 1. lipnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici iznos od 1.000,00 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 4. rujna 2025. godine do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljica sa dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu iznosa od 1.000,00 €.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 174,85 €, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi navela da je dana 15.6.2025. oko 19.30 sati na seoskom putu kod kuće u Matencima 173A, tužiteljicu ugrizao tuženikov pas mješanac u bedro desne noge.

Zbog opisanog napada tužiteljica je trpjela fizičke bolove raznih jačina, a životno je razumljivo da je trpjela jak strah, bolje reći šok, kada je prema njoj iznenada dojurio poveći pas i bez ikakvog povoda s njezine strane ju ugrizao. Osim ovog pretrpljenog straha kod samog štetnog događaja tužiteljici ostao trajni strah kada vidi psa pa makar ju isti realno ne može ugroziti.

Tužiteljica zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje tako da za pretrpljene fizičke bolove traži 500,00 EUR a za pretrpljeni strah 1.500.00 EUR ili ukupno 2.000,00 EUR.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, kao i odgovornost .

Priznaje činjenicu da je vlasnika dva psa, imena Lori i Brick, ali psi nisu mogli niti su istrčali van svojeg dvorišta.

Psi nisu bez nadzora niti su ikada ikog ugrizli te nisu opasni. Zbrinuti su, uredno cijepljeni i čipirani.

Tuženik ističe da je dvorište kojim se kreću psi u potpunosti ograđeno , a na ulazu su vrata koja na sebi imaju katanac te ga baš treba izvući da bi se vrata mogla otvoriti.

U vrijeme predmetnog događaj, on je radio na terenu, pas Lori je bio u kući sa njegovom suprugom, a pas Brick bio je unutar dvorišta

Njegova supruga je izašavši van iz kuće zamijetila nepoznatu gospođu, koja je već ranije vidjela da prolazi pokraj njihovog dvorišta. Ona je stajala u tišini pored njihove ograde, gdje je živica, a nakon 10 do 15 minuta, valjda kad je čula njeno kretanje, zazvala je njegovu suprugu te joj rekla da ju je naš pas ugrizao.

Supruga je rekla da to nije moguće, jer su naši psi sa njom u dvorištu.

Potom je ta gospođa rekla njegovoj supruzi da će "sad vidjeti"..

Supruga se povukla u kuću, a gospođa je ostala još nekih pola sata telefonirajući.

Kasnije te večeri oko 20 sati, njegova je supruga čula pomutnju pa je izašla iz kuće i vidjela pored ograde više policajaca, gospođu koja ju je optužila i neke druge ljude u osobnom automobilu. Svi su prema njoj nastupili optuživački, te su došli s tvrdnjom da je optužba već dokazna i utvrđena. Tražili su od supruge da izvede pse, no ona je to odbila te je predočila putovnice pasa. Pregledavši putovnice i čitajući iz njih opise pasa, gospođa je rekla da ju je ugrizao pas Brick.

Dana 17. lipanja došao je ovlašteni veterinar zajedno s tom gospođom koja je gledala obadva njihova psa te se nećkala dok se napokon nije odlučila te ukazala da ju je ugrizao Brick.

Tuženik naglašava da se u to vrijeme u njihovoj okolini pojavljivao muški pas nepoznatog vlasnika, koji je čak pokušavao ući u dvorišta jer je jedan od njihovih ženka te se tjerala. Taj nezbrinutu pas bio je izrazito agresivan te su s njim imali problema, a na priloženim fotografijama se vidi taj pas. Slučaj su prijavili i komunalnom redaru kao i osnovnoj školi budući da njihov sin nekad ne bi otišao u školu jer se bojao tog psa.

Službenici su par puta izlazili na teren, a li ga nisu uspjeli uhvatiti.

Sa komunalnim redarom i djelatnicima Skloništa za pse njegova je supruga kontaktirala telefonom, te ima pismenu potvrdu da su dobili prijavu i izašli na teren.

U razdoblju kad ih je supruga prvi puta kontaktirala pa do dana kad je tužiteljica podnijela prijavu protiv njega, bilo je više kontakata sa dežurstvima (čak su zvali i službu 112 iz istog razloga) jer su spomenutog nezbrinutog psa neprestano viđali u blizini,

Slijedom navedenog predlaže da sud odbaci tužbu i odbije zahtjev tužiteljice za naknadu štete. Tužitelj ne može preuzeti krivnju jer nije njegov pas ugrizao tužiteljicu, već je to učinio nezbrinuti pas.

Predlaže sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan odnosno da odbaci tužbu .

3. Tijekom postupka pročitana je potvrda o antirabičnom tretiranju koju je sastavila Leona Paradi dr. med dana 15. lipnja 2025. godine, individualni list antirabičnog tretiranja ozlijeđenih osoba koji sastavio Zavod za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije dana 16. lipnja 2025. godine, potvrda PU Krapinsko-zagorske, Policijska postaja Donja Stubica Klasa:Broj:211-07/25-2/31465 Ur.br. 511-17-06-25-4 od 18. lipnja 2025. godine, zapisnik Državnog inspektorata, Područni ured Varaždin, Ispostava u Zlataru, Klasa: 322-07/25-10/2962 Urbroj:443-02-04-16-25-1 od 22. listopada 2025., zapisnik istog tijela Klasa:322-07/25-10/2962 Urboj:443-02-04-16-25-2 od 23. listopada 2025., e-mail Komunalnog redara općine Stubičke Toplice od 22. rujna 2025., e-mali supruge tuženika Lidije Brglez od 17. rujna 2025., detaljni ispis usluga za broj 099 3327636 za 12/2025, te su pregledane fotografije koje je tuženik dostavio u spis.

Saslušana je svjedokinja Lidija Brglez i stranke.

4. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

5. Naime prema iskazu tužiteljice, u vrijeme štetnog događaja bila je na bolovanju te je pokraj dvorišta i kuće tuženika prolazila svaki dan i to pješice po kolnom putu koji ide uz dvorišnu ogradu.

Psi tuženika, a kad bi išla po putu lajali su i agresivno su trčali uz ogradu te se nisu smirili ni kad bi prošla uz tuženikovo dvorište i otišla dalje, dakle njen dojam odnosno doživljaj tih pasa nije nikako da su ti psi miroljubivi.

Predmetnog dana vraćala se iz svoje kleti koja se nalazi u blizini te je bezbrižno hodala po putu uz dvorišnu ogradu tuženika.

U jednom trenutku pas tuženika se pojavio na putu te ju je ugrizao za desnu nogu. Ugriz je bio kratak a nakon toga se pas odmaknuo na nekih metar i pol do dva metra te nastavio režati. Skamenila se i nije znala što napraviti, razmišljala je o tome da ako počne bježati to neće biti dobro. Nikoga nije bilo u blizini dakle nikoga nije vidjela. Počela se moliti a nakon kratkog vremena iz dvorišta se čuo glas supruge tuženika pa je taj pas koji ju je ugrizao otišao natrag u dvorište i to kroz vrata ulazne lese koja su bila odškrinuta.

Dakle, nije točna da bi ta ulazna vrata u dvorište bila zaključana.

Isto tako napominje da niti jednom prilikom a kada bi prolazila po tom istom putu nije sreća niti jednog psa lutalicu te se do štetnog događaja osjećala sigurno. Međutim danas tamo više ne bi prošla ni za nikakve novce. Boji se i ustvari poslije tog događaja ja tamo više nije prolazila, do svoje kleti išla je drugim putem.

Kad je čula da supruga tuženika zove psa, mada ju nije s mjesta gdje se nalazila mogla vidjeti, odmah je rekla da ju je njezin pas ugrizao no vjerojatno je ona nije čula pa se tužiteljica približila ulaznoj ogradi gdje ju je ona mogla vidjeti. Ponovila je da ju je njen pas ugrizao te ju pitala da li mi može pomoći, a ona je odgovorila da nema ništa s tim i da ona njoj ne može pomoći jer da nema auto.

Pretpostavlja, budući da to nije vidjela, kako je supruga tuženika zatvorila tu ulaznu ogradu nakon što je pas ušao unutra u dvorište. Kada je došla do te ulazne ograde ona je već bila zatvorena. Pas koji ju je ugrizao stajao je pored svjedokinje u dvorištu. Drugog psa nije vidjela.

Kad joj je supruga tuženika rekla da joj ne može pomoći, nazvala je policiju te ih obavijestila što se dogodilo. Oni su je preusmjerili na ambulantu u Donjoj Stubici te joj je rečeno da dođem do njih kako bi joj očistili ranu.

Zatim je nazvala muža da dođe po nju i rekla mu što se dogodilo pa je on otišao na policiju, a nakon toga je autom došao po nju te je odvezao u ambulantu u Donjoj Stubici gdje su joj očistili ranu. Rečeno joj je da bi trebala otići na Zavod za javno zdravstvo u Zlatar da bi joj pregledali ranu i rekli što dalje treba poduzeti radi zaštite. Također oni su bili dužni obavijestiti veterinara da se provede kontrola psa zbog bjesnoće. Nakon previjanja rane u ambulanti u Donjoj Stubici suprug i ona otišli su na policiju gdje je dala izjavu, a policija joj je nakon toga pokazala fotografije pasa koji su u vlasništvu tuženika i on je odmah prepoznala psa mješanca koji ju je ugrizao.

Istina je da su suprug i ona zajedno s policijom otišli do kuće tuženika ali tada je već bila noć te pse nije vidjela niti je tada prepoznavala psa. Psi uopće nisu bili vani niti su lajali. Policija je od supruge tuženika tražila cjepne knjižice pasa. Tuženika ni tada nije bilo, bila je samo njegova supruga.

Što se tiče ugriza od njega je nastala rana, navodi da je malo išla krv, a nakon toga se stvorio krvni podljev koji se iz dana u dan povećavao i mijenjao boju te se na kraju formirao hematom u obliku i veličine jajeta. Taj hematom je bio tvrd. Propisan joj je antibiotik te je dobila injekciju tetanusa. Ne mogu reći da ju je taj hematom bolio, a isto tako nije joj otežavao kretanje, dakle mogla se normalno kretati. Na koži su se vidjele četiri točke od zuba psa. Hematom se povukao nakon nekih dva mjeseca.

Nakon ovog događaja bila je jako prestrašena a taj strah nažalost osjeća još i danas te se jednostavno bojim takve vrste pasa kao što je pas tuženika koji ju je ugrizao.

Na mjesto događaja idući dan otišla je sa veterinarom jer on od nje to zatražio kako bi ja prepoznala psa koji ju je ugrizao i onda je tuženik bio doma. Kad ju je njegov pas mješanac pogledao odmah je istog prepoznala i bila je sigurna da je to taj pas.

Sjeća se da je tuženik bio neljubazan nije joj uopće dozvolio da se približim njegovoj dvorišnoj ogradi te ju je ustvari tjerao, ali je tražio da mu pokaže gdje ju je pas ugrizao. Nakon što mu je pokazala nogu rekao je da to uopće nije ugriz psa.

Budući da tuženik nije bio nazočan kad se je štetni događaj zbilo tužiteljica smatra da on o istom može imati saznanja samo na temelju onoga što mu je ispričala njegova supruga, a ona mu je mogla reći istinu a mogla ju je i prešutjeti odnosno reći mu nešto što ne odgovara činjenicama.

6. Doista, nesporno je da tuženik nema neposrednih saznanja o štetnom događaju budući da u to vrijeme nije bio kod kuće, otišao je na put isto jutro. Tvrdi da je zatvorio ulaznu ogradu te povukao rezu i zakvačio lokot na istu tako da pas sigurno nije mogao sam otvoriti tu ogradu i izaći van na put.

O tome što se taj dan događalo pričala mu je njegova supruga. Rekla mu je da je dolazila policija te da su je optuživali da je njihov pas ugrizao tužiteljicu. Nikakve druge detalje mi ona mu nije govorila.

To ga je uzrujalo jer smatra da policija njegovu suprugu nije smjela napadati i optuživati za nešto što se dogodilo bez svjedoka.

Iduće jutro tužiteljica je došla sa veterinarom te su psi bili pušteni, slobodno su se kretali dvorištem tako da tužiteljica i veterinar nisu ulazili u dvorište. Tužiteljica se nije mogla odmah odlučiti koji ju je pas ugrizao te je na kraju rekla da ju je ugrizao pas imena Brik koji je mješanac a drugi pas je Lori, ženka njemačkog ovčara.

Tužiteljica mu je sama pokazivala nogu za koju ju je pas navodno ugrizao on je rekao da to njegov pas nije učinio. Naime ranije su stanovali u Zagrebu sa istim tim psom Brickom koji se igrao i s malom djecom i bio u kontaktu s drugim ljudima te nikad nikog nije ugrizao.

Smatra da tužiteljica nije ovlaštena niti stručna da bi psa okvalificirala kao agresivnog psa budući da i drugi psi koji se nalaze u dvorištima laju na prolaznike koji prolaze te znaju trčati uz dvorišnu ogradu sa unutarnje strane. Smatra dakle da se njegovi psi ponašaju na uobičajeni način i da se zbog toga ne može tvrditi da su oni agresivni.

Također napominje da su godinu dana prije predmetnog događaja uočili kako se u blizini njihovog dvorišta kreće pas lutilica, tog psa se bojao i njihov sin pa su u više navrata zvali nadležne službe u općini tražeći da ustanove čiji je to pas odnosno da ga uklone no to nije dalo rezultata.

Zbog toga smatra da je tužiteljicu ugrizao taj drugi pas a ne njegov moj pas. Osim toga Brick ima jako malu vilicu te smatra da nije ugrizao tužiteljicu. Zna 100 % da on nije agresivan.

7. Svjedokinja Lidija Brglez, supruga tuženika u svom je iskazu navela da predmetnog dana tuženik nije bio kod kuće već sam je bila sama time da oni imaju dva psa i to Lori ženku njemačkog ovčara te Bricka koji je mužjak i mješanac.

Sa Lori je bila u kući, a Brick je bio na dvorištu po kojem se slobodno kretao time da je to dvorište ograđeno i na ulaznoj ogradi postoji katanac koji nije bio zaključan, a ustvari radi se o rezi na povlačenje koja se zaključava sa spomenutim katancem. Uglavnom, obzirom da je ta reza bila povučena pas nije nikako mogao sam otvoriti ulaznu ogradu i izaći van dvorišta.

Kada je u jednom trenutku izašla van iz kuće u namjeri da ode u podrum u kojeg se ulazi s vanjske strane, ugledala je tužiteljicu koja je stajala na putu ispred dvorišne ograde. Pas Brick koji se kretao po dvorištu došao je odmah k njoj kad je izašla iz kuće. Ona nju odmah nije uočila a kad ju je primijetila odnosno čula njeno kretanje pozvala ju je pa je došla prema njoj do ulazne ograde koja je bila zatvorena. Ona joj je tada rekla da ju je njezin pas ugrizao za nogu digla je nogavicu hlača te joj je pokazivala mjesto ugriza. Nije, stručna ali osim nekakve točkice na njezinoj nozi, nije vidjela

nikakve druge ozljede. Negirala je tu njenu tvrdnju te se moguće nehotice malo nasmijala što je tužiteljicu vjerojatno naljutilo pa je ona rekla " sad ćete vi vidjeti".

Ove njene riječi koje je doživjela kao neku vrstu prijetnje su je potresle pa se sa psima vratila u kuću.

Sve ovo događalo se po danu a navečer kad je već pao mrak čula je neko komešanje na putu ispred dvorišta pa je izašla i vidjela da je došla policija a s njima je bila tužiteljica i još neki ljudi.

Policija je nastupila odmah optuživački te rekla da su došli po prijavi tužiteljice i tražili su od nje da pokaže pse odnosno da ih izvede iz kuće. Ona to nije željela napraviti jer je bila nervozna a i psi bi zasigurno osjetili tu njenu nervozu tako da je policiji predložila samo putovnice od oba psa.

Policija je pročitala tužiteljici njihove podatke pa je onda tužiteljica izjavila nakon malo nećkanja da ju je vjerojatno ugrizao mješanac Brick, a po njoj, nije bila sigurna u to.

Policija se zadržala neko vrijeme, a uglavnom ukazivala im je na činjenicu da oni već neko vrijeme imaju problema jer se oko dvorišta kreću psi lutalice i da su to prijavljivali. Naročito je jedan od tih pasa lutalica bio agresivan, a taj pas je također mješanac i vrlo je sličan Briku i ona je tog psa fotografirala. Te fotografije su predane u spis te je upravo na zadnjim fotografijama a koje prileže vidljivo da taj pas lutalica stoji s druge strane naše dvorišne ograde te da je sličan njihovim psima.

Idući dan k njima je došao veterinar koji je kontrolirao da li su psi cijepljeni odnosno da provjeri da li eventualno psi pokazuju znakove bjesnoće.

Nakon toga došla je i veterinarska inspekcija iz Zlatara te su o tome sastavljeni zapisnici. Inspekcija nije bila nikakve nepravilnosti.

Ne može se točno sjetiti da li se njen suprug vratio tu noć kada se sve dogodilo ili iduće jutro kući. Oba psa su registrirana na njega kao vlasnika.

8. S obzirom na nespornu činjenicu da je tužiteljicu ugrizao pas upravo ispred dvorišta kuće tuženika, da je ona kasnije tog psa prepoznala kao napadača, te da je nesporno vlasnik tog psa tuženik, sud vjeruje i prihvaća iskaz tužiteljice kao životan i logičan, (na trenutke čak i naivno iskren) te uvjerljiv.

9. S druge strane, unatoč činjenici da je treći pas vidljiv na fotografijama, (za koje se ne zna kada su snimljene od strane supruge tuženika), zaista fizički sličan psima tuženika, tuženik nije ničim dokazao da je upravo taj pas ugrizao tužiteljicu.

10. Isto tako, osim što isto tvrdi i njegova supruga, nije dokazana činjenica da je ulazna ograda u kritično vrijeme bila zaključana, odnosno da je pas tuženika nije mogao sam otvoriti i izaći van dvorišta.

11. Jedino je tužiteljica vidjela psa koji ju je napao i sigurna je da se radi o psu tuženika imena Brick, a niti tuženik, niti svjedokinja nisu vidjeli što se točno dogodilo, već su u uvjerenja da pas Brick koji je nesporno tog dana bio u dvorištu nije mogao izaći van dvorišta jer je ulazna ograda bila navodno zaključana.

Međutim ovu činjenicu tuženik nije dokazao.

12. Glede ostale pročitane dokumentacije, vjerodostojnost koje nije upitna, valja reći da - potvrda o antirabičnom tretiranju koju je sastavila Leona Paradi dr. med dana 15. lipnja 2025. godine, individualni list antirabičnog tretiranja ozlijeđenih osoba koji sastavio Zavod za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije dana 16. lipnja 2025. godine, potvrda PU Krapinsko-zagorske, Policijska postaja Donja Stubica Klasa:Broj:211-07/25-2/31465 Ur.br. 511-17-06-25-4 od 18. lipnja 2025. godine, zapisnik Državnog inspektorata, Područni ured Varaždin, Ispostava u Zlataru, Klasa: 322-07/25-10/2962 Urbroj:443-02-04-16-25-1 od 22. listopada 2025., zapisnik istog tijela Klasa:322-07/25-10/2962 Urbroj:443-02-04-16-25-2 od 23. listopada 2025.- potvrđuje navode tužiteljice o napadu i ugrizu psa tuženika.

13. Što se tiče odgovornosti tuženika, valja reći da tuženik kao vlasnik psa, odgovara za štetu temeljem odredbe članka 1064. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023; krat. ZOO) koji kaže:

"Za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi."

Odredba članka 1063. citiranog Zakona određuje:

"Šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete."

14. Nesporna je činjenica da je pas tuženika Brick, a što je vidljivo i iz fotografija priloženih u spis, mješanac njemačkog ovčara, dakle radi se o većem, čvrsto građenom psu.

15. Prema odredbi članka 1046. ZOO-a, šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

16. Članak 19. istog Zakona određuje:

"(1) Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom.

(2) Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr."

17. Odredba članka Članak 1100. ZOO-a kaže:

" (1) U slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

(2) Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom."

18. Odlučujući o zahtjevu koji se odnosi na povredu prava osobnosti na tjelesno i na duševno zdravlje, sud je ocijenio da utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. ZOO-a.

Pretrpljeni fizički bolovi i strah tužiteljice, u smislu odredbe čl. 1100. st. 2 istog Zakona poslužili su kao okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

19. Što se tiče fizičkih bolova, iako tužiteljica negira da ju je mjesto ugriza na nozi, kasnije i nastali hematom bolio, logično je da je jaču bol morala osjetiti prilikom samog ugriza, kao i veliki strah s obzirom da napad uopće nije očekivala,

Sam strah od napada ovakvog psa tužiteljica je trpjela i kasnije, a osjeća ga i danas te se više ne usuđuje proći pokraj dvorišta tuženika.

20. Ocjena je ovog suda da s obzirom na sve okolnosti slučaja, pretrpljenu fizičku bol kod samog napada te vrstu i trajanje straha, kojeg sud procjenjuje kao povremeni strah u vidu zabrinutosti i bojazni od napada psa, a koji je i dalje prisutan, da tužiteljici pripada pravična novčana naknada po kriteriju pretrpljene fizičke boli u iznosu od 300,00 € te po kriteriju pretrpljenog straha u iznosu od 700,00 €.

20. Slijedom toga temeljem citirane odredbe članka 1100. stavak 1. i 2. ZOO 1. tužiteljica tužbeni je zahtjev djelomično usvojen u iznosu od 1.000,00 €, dok je preostali dio u iznosu od 1.000,00 €, valjalo odbiti kao neosnovan.

21. Temeljem odredbe članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a na iznos naknade štete dosuđena je zatezna kamata.

Prema odredbi članka 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, pa je u konkretnom slučaju kamata dosuđena od dana podnošenja tužbe tj. od 4. rujna 2025. godine.

22. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025, krat. ZPP) , a donijeta je uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/2023; dalje Tarifa).

Tužiteljica je, a uvažavajući činjenicu da je tuženik osporavao kako samu osnovu tužbenog zahtjeva tako i njegovu visinu u cijelosti, uspjela sa ukupno 75,00 3 %, a tuženik sa 25,00 % pa je konačni uspjeh tužiteljice prema kojem joj je valjalo dosuditi razmjerni dio parničnih troškova, 50,00 %.

Naknada troškova odmjerena tužiteljicama odnosi se na sastav tužbe po Tbr. 7. t. 1. Tarife nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika , u iznosu od po 100 bodova.

Prema Tbr. 54 vrijednost boda iznosi 2,00 € pa se radi o novčanom iznosu od 200,00 €. Sukladno Tbr. 46. na ovo je obračunato i 25 % poreza na dodanu vrijednost što iznosi 50,00 €.

Razmjerno uspjehu tužiteljica ima pravo na naknadu troška u iznosu od 125,00 €.

23. Pored toga tužiteljica imaju pravo na naknadu plaćene pristojbe na tužbu prema uspjehu u parnici, i to u iznosu od 16,62 €, te na ovu presudu u iznosu od 33,23 €, prema Tar. br. 1. t. 1. i Tar. br. 2. t. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/2023)

U Donjoj Stubici, dana 1. lipnja 2026. godine

S u d a c :

Neven Kucelj

Uputa o pravnom lijeku!

Protiv ove presude stranka ima pravo uložiti žalbu u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dn-a: 1. tužiteljica
2. tuženik

Broj zapisa: **9-30888-cb041**

Kontrolni broj: **0c727-ccaff-5aaad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.